

14 OCTOMBRIE

RUGACIUNEA 3

SF.CUVIOASE

PARASCHEVA DE LA IASI

O, preafericită Parascheva, ceea ce ești bucuria Moldovei și floarea sihăstriei, lauda îngerilor și scutul cel nebiruit al monahilor, privighetoarea cea cu dulce glăsuire a laudelor îngerești, comoara înțelepciunii celei tainice a Duhului, cununa îngereștii măririi, împodobitoarea fecioarelor cu darurile Cuvântului, ceea ce ești vasul cel de mare preț al înțelepciunii, umple și vasele inimilor noastre cu mirul smereniei, îngrădind casa sufletului nostru cu gânduri îngerești. Ceea ce ești oglindă a Luminii, cu ploaia rugăciunii tale curăță și mintea noastră și o arată oglindă a vederilor cerești. În camera cea tainică a Cuvântului ai intrat, purtând în mâini făclia înțelepciunii și în vasul inimii untdelemnul rugăciunii, din care umple și candela inimii noastre cea stinsă de viforul ispitelor.

Sărăcia ai iubit din copilărie și cu milă te-ai plecat spre cei săraci, făcându-te icoană a milostivirii Stăpânului spre bucuria cetelor îngerești. Pe noi, cei adormiți în împietrire, ne trezește cu pilda vieții

tale celei bune, ca să arătăm și noi milă celor lipsiți. Luat-ai din destul darurile Cuvântului, pe care, ca o bună, împarte-le și nouă, celor ce am fost sărăciți de tâlharii patimilor. În toată viața ta te-ai ostenit să te împodobești cu gândurile cele smerite, ca și cu niște mărgăritare mult plăcute Mirelui desăvârșirilor și când te-ai săvârșit din aceasta viață ai luat cununa slavei celei neajunse la inima omului. Întărește-ne și pe noi a purta cu mulțumire și răbdare crucea necazurilor prin care ne întărim întru smerenie și fă rugăciune necontenită împreună cu Maica lui Dumnezeu, ca Mântuitorul să ne dăruiască nouă răspuns bun la judecată, izbăvindu-ne din focul cel veșnic.

Cu postul te-ai întrarmat împotriva vrăjmașilor nevăzuți, slăbind puterea lor și cu sabia Crucii ai tăiat toate urzelile celor protivnici, țesându-ți din gânduri smerite veșmânt luminat de rugăciune, pe care dăruiește-l Stăpânului ca jertfă pentru noi, cei ce nu știm a ne ruga și de fiarele patimilor suntem înconjurați. Cu frumusețea virtuților ai strălucit mai presus decât toți nevoitorii lui Hristos, iar acum în cămara cea de nuntă a Mirelui ceresc stai cu îngerii și aduci jertfe de rugăciuni pentru toată lumea. Nu ne uita nici pe noi, cei ce suntem biruiți de multe necazuri, ci mijlocește aducerea noastră la limanul păcii. Ca una ce ai acoperit întreaga lume cu omoforul rugăciunilor tale, acoperă și

mintea noastră cu gânduri smerite, depărtându-ne de viforul ispitelor.

Crin dumnezeiesc plin de mireasma înțelepciunii și bucuria cea negrăită a monahilor, întinde-ne scara rugăciunii tale ca să ajungem și noi la Cel Ce așează pe cerul minților smerite stele de gânduri îngerești spre luminarea cărării mântuirii.

Lauda fecioarelor și făclia rugăciunii neîncetate, cu adevărat întru curăție ai strălucit, păstrând haina sufletului nepătată și înfrumusețându-o cu pietrele de mult preț ale virtuților. Pe mine, cel ce încă din copilărie mi-am înnegrit veșmântul sufletului cu păcate grozave, în ploaia rugăciunii tale mă curățește și pe piatra pocăinței mă așează ca să aflu milă desăvârșită de la Piatra vieții.

Întru smerita cugetare te-ai desăvârșit și ca o stâncă ai rămas neclintită în fața năvălirilor diavolești, biruind tu, cea cu fire neputincioasă, pe vrăjmașul cel fără de trup prin puterea lui Hristos. Întărește și mintea noastră pe temelia rugăciunii, ca să stăm împotriva uneltirilor de multe feluri ale celui rău.

O, Cuvioasă Parascheva, cu râurile lacrimilor tale ai stins toată văpaia patimilor și aprinzându-te cu focul dumnezeieștii iubiri ai văzut pe cerul minții, ca într-o străfulgerare, strălucind lumina serafimilor. Cu aripile rugăciunii împodobindu-te, pe aceștia i-ai ajuns, iar acum stând lângă tronul Treimii cu umilință te rogi pentru noi, cei nevredni

de mila dumnezeiască. Ca ceea ce ai lepădat hainele cele scumpe ca să mângâi pe cei săraci, îmbracă-ne și pe noi cei ce am sărăcit în patimi cu veșmintele faptelor bune. Glasul cel plin de blândețe al lui Hristos răsunând în cămara inimii tale, ai părăsit casa părintească și alergând pe drumul nevoițelor, te-ai învrednicit a ajunge în cămara cea cerească. Scoate-ne pe noi din temnița păcatelor, descuind inima noastră cu cheia rugăciunii tale celei luminate. În ascultare desăvârșită ai petrecut vremea nevoițelor și ai rușinat pe vrăjmașul cel ce îți întindea cursele răutății. Pe mine, cel ce m-am făcut îndărătnic asemenea dobitoacelor necuvântătoare, mă îmblânzește, adăpându-mă din izvorul milostivirii tale. Minte ta trimitând săgețile gândurilor smerite spre norul inimii, prin lucrare dumnezeiască ai izvorât ploaie de umilință, care a curățit desăvârșit sufletul tău, umplându-l mai apoi de lumina nepătimirii. Deci, mintea mea neroditoare o stropește cu roua rugăciunilor tale și spinii patimilor ce împovărează inima roagă-te Domnului să-i dezrădăcineze cu gândurile cele smerite. Pe scara de gând a rugăciunii ai urcat mintea ta neîncetat și văzând cu acesta pe Cel Nevăzut ai zugrăvit în icoana inimii vederile cele dumnezeiești. Ajuns-ai înălțimea taborică, bucurându-te de glasul Tatălui și ți-ai acoperit fața ca și cu un văl cu norul Duhului, ca să poți vedea

descoperit chipul lui Hristos, al Celui Ce te-a chemat mai înainte la desăvârșire, vestindu-ți voia Tatălui și întărindu-te cu acoperământul Duhului Sfânt. Privighetoare dulce a cântărilor îngerești, comoară nesfârșită a rugăciunii, soarele cel cuvântător al Moldovei, vasul cel de aur al înțelepciunii Treimii, podoaba celor încununați cu nevoițe pustnicești, veselia credincioșilor, cea necuprinsă de gândul inimii, floarea cea rară a sfințeniei înalte, oglinda nepătimirii, cea purtătoare a priveliștilor Raiului, lumina rugătorilor, roagă-te neîncetat lui Hristos, Dumnezeului nostru, să ocrotească cetatea inimilor noastre, alungând săgețile ispitelor și să păzească Biserica Sa ca pe o mireasă fără de prihană, depărtând de la ea norul întunecător al ereziilor.